

Εισαγωγή στη Φιλοσοφία
του Χρυσού Ροδόσταυρου

Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου
Lectorium Rosicrucianum
Έδρα Bakenessergracht 11-15
2011 JS Haarlem
Ολλανδία
Copyright 1997 Rozekruis Pers
Haarlem, The Netherlands

Ελλάδα
Βατάτζη 4
114 72, Αθήνα
Τηλ.: 210 - 6444303, 6977-910379
www.rodostavros.gr
info@rodostavros.gr

Περιεχόμενα

Κεφάλαιο 1

Η αναζήτηση του νοήματος της ζωής

Η διττή φύση του ανθρώπου

Οι δύο τάξεις ύπαρξης

Μια γέφυρα ανάμεσα στο χρόνο και την αιωνιότητα

Κεφάλαιο 2

Ο πυρήνας της θρησκείας

Η συμπαντική οδός

Το Ιερό Δισκοπότηρο

Κεφάλαιο 3

Οι δύο τάξεις

Η φυσική τάξη – ο κόσμος της διαλεκτικής

Η πρωταρχική θεϊκή τάξη

Γιατί υπάρχει η διαλεκτική τάξη;

Η Πτώση

Η αποστολή της ανθρωπότητας

Η αφύπνιση του θεϊκού σπινθήρα

Κεφάλαιο 4

Ο άνθρωπος ως μικρόκοσμος

Το μικροκοσμικό στερέωμα

Το αναπνευστικό πεδίο

Τα λεπτοφυή σώματα

Ο θεϊκός σπόρος

Η οδός της εμπειρίας

Κεφάλαιο 5

Ο ιερός πόθος

Η διαδικασία της μεταμόρφωσης

Η εκλογή μπροστά μας

Ο Χρυσός Σταυρός της ανάστασης

Μπορούμε πράγματι να επιτύχουμε;

Κεφάλαιο 1

Η αναζήτηση του νοήματος της ζωής

Γιατί υπάρχει ο άνθρωπος; Ποιος είναι ο αληθινός σκοπός της ανθρώπινης ζωής;

Ίσως να μην σας ικανοποιούν πλέον οι συμβατικές απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα, και πιθανόν να νιώθετε ότι σας ωθεί μια βαθιά εσωτερική ανάγκη να ανακαλύψετε «κάτι» που σας λείπει, κάτι απροσδιόριστο. Ίσως δίνετε ένα όνομα σε αυτό το κάτι: λέτε ότι θέλετε να ανακαλύψετε ποιος πράγματι είστε· ή ότι ποθείτε να βιώσετε μια συνειδητή ένωση με το Θεό· ή ότι επιθυμείτε να μάθετε να αγαπάτε τους συνανθρώπους σας, να γίνετε μια πηγή θεραπείας στον κόσμο· ή ότι θέλετε να βρείτε την εσωτερική ειρήνη και την απόλυτη ευτυχία. Ίσως, ακόμη, να μην μπορείτε να δώσετε ένα όνομα σε αυτό που ψάχνετε, όμως ξέρετε ότι υπάρχει, και πρέπει να το βρείτε.

Στην πραγματικότητα αυτή η ανάγκη να βρείτε αυτό το «κάτι» είναι αρκετά δυνατή μέσα σας, ώστε να σας ωθήσει στην μη συνηθισμένη παραδοχή της ζωής –ζωή την οποία οι περισσότεροι δείχνουν να αποδέχονται πρόθυμα– και να σας οδηγήσει σε μια αναζήτηση η οποία ίσως ήδη σας έχει παρακινήσει να εντρυφήσετε σε βιβλία, να συμμετάσχετε σε σεμινάρια, εργαστήρια, ομάδες και να ζήσετε κάθε είδους εμπειρίες. Μερικές φορές νιώθετε σαν να πλησιάζετε στο στόχο σας, και τότε, εκεί που φαίνεται ότι τον έχετε αγγίξει, ξεφεύγει πάλι μέσα από τα χέρια σας. Κι έτσι συνεχίζετε τις προσπάθειες.

Αν είστε κι εσείς ένας από τους ανθρώπους που αναζητούν, ίσως διαπιστώσετε ότι η διδασκαλία του Ροδόσταυρου μπορεί να σας βοηθήσει. Πρέπει όμως να τονίσουμε με έμφαση ότι τη διδασκαλία της Διεθνούς Σχολής του Χρυσού Ροδόσταυρου κατά κανέναν τρόπο δεν πρέπει να την αποδεχτείτε δογματικά σαν να

προέρχεται από κάποια αυθεντία. Αντίθετα, ο σκοπός της Σχολής του Χρυσού Ροδόσταυρου είναι να ξυπνήσει σε σας τη συνειδητοποίηση ενός πράγματος που μέσα σας βαθιά ήδη γνωρίζετε, αν και προς το παρόν ίσως το έχετε ξεχάσει. Όταν ξυπνήσει μέσα σας αυτή η εσωτερική πηγή σοφίας, και μάθετε να την ακούτε και να την ακολουθείτε, ο δρόμος της απελευθέρωσης θα ανοίξει διάπλατα. Κατ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσουμε να γίνουμε πηγές Ζωντανού Ύδατος προς όφελος των συνανθρώπων μας. Θα προσπαθήσουμε να σας εξηγήσουμε τι ακριβώς εννοούμε.

Η διττή φύση του ανθρώπου

Πρώτ' απ' όλα, υπάρχει μια βασική ροδοσταυρική εσωτερική γνώση η οποία, αν και σε πρώτη ματιά ίσως φανεί απλή, μπορεί στην πραγματικότητα να αποδειχτεί αποφασιστικής σημασίας στην αναζήτησή μας του νοήματος της ζωής. Αυτή η γνώση, αν κατανοηθεί και γίνει αντικείμενο καθημερινής πρακτικής, μπορεί να βοηθήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό τον εξαγνισμό της ορμής μας προς αναζήτηση, ούτως ώστε να την καταστήσει πολύ πιο δυναμική και ικανή να φτάσει στο στόχο της. Αυτή η εσωτερική κατανόηση είναι η επίγνωση ότι η ώθησή μας προς αναζήτηση –ο πόθος μας για την απόλυτη αλήθεια, την τελειότητα, τη θεραπεία, την αγάπη– δεν προέρχεται από το μέρος του εαυτού μας που συνήθως αποκαλούμε «εγώ», αν και ίσως φαίνεται ότι είναι έτσι.

Η δίψα μας για το Απόλυτο στην πραγματικότητα πηγάζει από μια λανθάνουσα μέσα μας αιώνια αρχή. Αυτή η αιώνια αρχή είναι εντελώς διαφορετική από το «εγώ» μας και στους περισσότερους ανθρώπους παραμένει, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, σε κατάσταση ύπνου. Οι Ροδόσταυροι αποκαλούν αυτή την αρχή της αιωνιότητας Ρόδο, όμως είναι επίσης γνωστή με πολλά άλλα ονόματα, όπως θεός σπινθήρας, πνευματικός ατομικός σπινθήρας, Χριστός, Ανεκτίμητο Μαργαριτάρι, Πολύτιμο Κόσμημα στο Λωτό, κ.λπ.

Οι δύο τάξεις ύπαρξης

Αυτό μας οδηγεί τώρα στη δεύτερη θεμελιώδη αρχή των Ροδόσταυρων: τη γνώση ότι το Ρόδο –η αρχή αιωνιότητας που κοιμάται στην καρδιά– υπόκειται σε ορισμένη νομοτέλεια, ενώ η υπόλοιπη ύπαρξή μας υπόκειται σε διαφορετική νομοτέλεια. Αποκαλούμε αυτές τις δύο διαφορετικές νομοτέλειες «δύο τάξεις ύπαρξης», ή «δύο τάξεις». Εκτός από το Ρόδο, όλο το υπόλοιπο μας είναι προϊόν της φύσης, υποκείμενο ολοκληρωτικά στους νόμους του χρόνου και του χώρου. Αυτή είναι η αιτία που μόνοι μας δεν μπορούμε ποτέ να επιτύχουμε τίποτα απόλυτο, τίποτα που να διαρκεί, γιατί τα δημιουργήματά μας θα υπόκεινται πάντα στη νομοτέλεια αυτού του κόσμου και στο πεπερασμένο.

Από την άλλη μεριά, το Ρόδο, που είναι η εν υπνώσει μέσα μας αρχή της αιωνιότητας, υπόκειται στους νόμους της αιωνιότητας. Αυτός είναι ο λόγος που αν θελήσουμε να οδηγηθούμε στο Απόλυτο, στο Αιώνιο, δεν θα μπορέσουμε να το πραγματοποιήσουμε με κανένα μέρος του εαυτού μας όπως αυτός είναι τώρα. Δεν μπορούμε έτοι να υπερβούμε το χώρο και το χρόνο.

Αν θέλουμε η δίψα μας για το Απόλυτο να ικανοποιηθεί, θα πρέπει να αρχίσουμε παραμερίζοντας τη συνηθισμένη εγωκεντρική μας συνείδηση, και να επιτρέψουμε στην εν υπνώσει αρχή της αιωνιότητας μέσα μας να αναπτυχθεί, ώστε σταδιακά να αποκτήσει την κυριαρχία του συστήματός μας.

Μια γέφυρα ανάμεσα στο χρόνο και την αιωνιότητα

Ως γνωστική σχολή, η Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου βοηθάει και στηρίζει τους μαθητές της στην προσπάθειά τους να καθαιρέσουν την εγωική συνείδηση από τη θέση του «βασιλιά», και να την επαναφέρουν στη σωστή θέση της: αυτή του «υπηρέτη» του Αληθινού Εαυτού, του Χριστικού εαυτού, του Ρόδου που αναπτύσσεται μέσα τους. Ταυτόχρονα δίνεται στο

Ρόδο η απαραίτητη τροφή ώστε να μπορέσει να αναπτυχθεί.

Αν ο μαθητής συνεργάζεται και επιμένει σε αυτή τη διαδικασία, το Ρόδο ανοίγει τα πέταλά του και σιγά-σιγά ανθίζει. Γίνεται μια εσώτατη πηγή φωτός και αγάπης, και απλώνει το άρωμα και τη λάμψη του προς όλους, προς όφελος όλων.

Στα επόμενα κεφάλαια θα θέλαμε να σας πούμε περισσότερα σχετικά με τη ροδοσταυρική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο αυτή η πηγή του αιωνίου μέσα σας μπορεί να ενεργοποιηθεί και να ανθίσει.

Κεφάλαιο 2

Ο πυρήνας της θρησκείας

Η διδασκαλία που δίνεται στη Διεθνή Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου δεν είναι καινούργια. Η μέθοδος της επαναφοράς του Ρόδου –του πρωταρχικού θεϊκού Εαυτού– στη ζωή μπορεί να βρεθεί στην καρδιά κάθε μεγάλης θρησκείας. Εμείς, όμως, σαν ανθρώπινα όντα στα οποία κυριαρχεί ο εγωκεντρικός εαυτός έχουμε την τάση να ερμηνεύουμε τις διδασκαλίες της θρησκείας σαν να απευθύνονταν και να αφορούσαν τη συνηθισμένη εγωική συνείδηση. Έτσι παρερμηνεύουμε τα μηνύματα που αφορούν την πνευματική οδό, τα διαστρεβλώνουμε, και με το πέρασμα του χρόνου η πρωταρχική αλήθεια λησμονείται.

Η συμπαντική οδός

Σε όλες τις μεγάλες θρησκείες ενυπάρχει η ιδέα ότι, στην αρχή, ο άνθρωπος είχε μια τέλεια σύνδεση με την πηγή του, με το Απόλυτο, με το Θεό. Όταν έχασε αυτή τη σύνδεση, και μην μπορώντας πλέον να ζει στον πρωταρχικό Κόσμο του Φωτός, ο άνθρωπος έγινε ένα πλάσμα διττό υποχρεωμένο να ζει σε έναν κόσμο αποχωρισμένο από τον Θεό.

Η πρωταρχική διδασκαλία όλων των θρησκειών περιγράφει την οδό της επιστροφής στον Κόσμο του Φωτός· μια μέθοδο αποκατάστασης της σύνδεσης με τη Θεότητα. Από εκεί προέρχεται η λέξη θρησκεία (στις λατινογενείς γλώσσες «religion», από το λατινικό ρήμα religare, που σημαίνει «επανασυνδέομαι»).

Αυτή η δυνατότητα επανασύνδεσης με το Θεό περιγράφεται με ωραίο τρόπο στα αρχαία αιγυπτιακά Ερμητικά Κείμενα, του Ερμή του Τριομέγιστου: *«Ήταν επιθυμία Του η σύνδεση με το Πνεύμα να τεθεί στη διάθεση όλων των ψυχών, ως επιβράβευση, όμως, για την*

ανθρώπινη φυλή. Έστειλε κάτω ένα μεγάλο Δοχείο Πρόσμειξης γεμάτο με τις δυνάμεις του Πνεύματος, και απέστειλε έναν αγγελιοφόρο παρακινώντας τον να μιλήσει στις καρδιές των ανθρώπων και να πει: 'Βυθιστείτε σε αυτό το Δοχείο Πρόσμειξης εσείς ψυχές που το μπορείτε, εσείς που πιστεύετε και έχετε την πεποίθηση ότι θα ανέλθετε προς Αυτόν που έστειλε κάτω αυτό το Δοχείο, εσείς που γνωρίζετε τον σκοπό για τον οποίο έχετε δημιουργηθεί».

Το Ιερό Δισκοπότηρο

Το αποκορύφωμα του σκοπού ύπαρξης της ανθρώπινης φυλής στην παρούσα εξελικτική φάση είναι η καταβύθιση, ο εξαγνισμός, η βάπτιση με ύδωρ και πνεύμα στο Δοχείο Πρόσμειξης, στο Ιερό Δισκοπότηρο. Αυτό το Δοχείο Πρόσμειξης, το Ιερό Δισκοπότηρο, που είναι γεμάτο με όλες τις δυνάμεις και τα αναγκαία εφόδια για την επιστροφή μας στον Κόσμο του Φωτός, πράγματι υπάρχει. Πάντοτε υπήρχε, και θα εξακολουθήσει να υπάρχει όσο θα υπάρχει και ένας μόνο άνθρωπος που δεν θα έχει βρει τον δρόμο της επιστροφής. Υπάρχει, όμως, όχι σαν ένα αντικείμενο με συγκεκριμένη μορφή, αλλά ως δόνηση· λόγω της καθαρότητάς του το Ιερό Δισκοπότηρο δεν είναι δυνατόν να αγγιχτεί ή να χρωματιστεί από τον κατώτερο εγωκεντρικό εαυτό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι κλασικοί Ροδόσταυροι στο μανιφέστο τους, την Fama Fraternitatis R.C., που εκδόθηκε το 1614, αναφέρουν: *«Έτσι ο Οίκος μας, ακόμα κι αν μπορούσαν χιλιάδες να τον δουν από κοντά, θα παραμείνει παντοτινά ανέγγιχτος, απρόσβλητος, αόρατος και ολοκληρωτικά κρυμμένος από τον πονηρό κόσμο».*

Υπάρχει λοιπόν μια θεϊκή δύναμη με τη βοήθεια της οποίας ο εν υπνώσει πνευματικός Εαυτός μέσα μας μπορεί να εγερθεί στη ζωή. Με αυτό τον τρόπο αποκαθίσταται η σύνδεση του ανθρώπου με το Απόλυτο. Αυτή η θεϊκή δύναμη –η δύναμη του Πνεύματος, ή Τάο όπως την αποκαλούν οι Κινέζοι– προσφέρεται ελεύθερα σε όλους.

Ωστόσο, η πρόσβαση σ' αυτήν είναι ένα από τα πιο βαθιά μυστήρια της ζωής, γιατί κανείς δεν μπορεί να την προσεγγίσει με κάποια από τις ικανότητες του εγωκεντρικού εαυτού. Η επιστήμη που επιτρέπει σε αυτή τη δύναμη να δράσει μέσα μας, ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη του αληθινού πρωταρχικού Εαυτού –ενώ ταυτόχρονα ο εγωκεντρικός εαυτός εξαγνίζεται μέχρις ότου τελικά σιωπήσει– είναι η επιστήμη που διδάσκει η Διεθνής Πνευματική Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου.

Κεφάλαιο 3

Οι δύο τάξεις

Έχοντας δώσει μια σύντομη περιγραφή μερικών βασικών αρχών της ροδοσταυρικής διδασκαλίας, θα θέλαμε τώρα να εμβαθύνουμε περισσότερο σε μερικές από αυτές τις ιδέες. Η πρώτη ιδέα που θα θέλαμε να συζητήσουμε είναι οι δύο τάξεις ύπαρξης –τα δύο ξεχωριστά συστήματα νόμων και συνθηκών, τα οποία αποκαλούμε «δύο τάξεις». Αν καταλάβουμε πώς λειτουργούν αυτά τα δύο συστήματα, θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα γιατί η αναζήτηση απόλυτων αξιών –της αλήθειας, της αγνής αγάπης, της απόλυτης σοφίας και άλλων– και η επιθυμία μας να πραγματοποιηθούν δεν μπορεί να στεφθεί με επιτυχία.

Η φυσική τάξη: ο κόσμος της διαλεκτικής

Η μαρτυρία των αισθήσεών μας λέει ότι καθετί που έρχεται σε εκδήλωση στον κόσμο που μας περιβάλλει, κάποια μέρα θα αλλάξει στο αντίθετό του. Αυτή η συνεχής εναλλαγή των αντιθέτων είναι η θεμελιώδης ουσία του κόσμου μας. Τείνουμε συχνά, μέσα στον πόθο μας για αξίες απόλυτες –παντοτινή ειρήνη, αγάπη και αλήθεια– να παραβλέπουμε αυτό το αναπόφευκτο γεγονός.

Κι όμως, θα αρκούσε η λογική για να μας πείσει ότι όλα όσα έρχονται σε ύπαρξη σ' αυτό τον κόσμο μια μέρα θα εξαφανιστούν· ότι είναι προσωρινά, ποτέ αιώνια και απόλυτα. Οτιδήποτε είμαστε, κάνουμε και δημιουργούμε είναι καταδικασμένο να έχει ένα τέλος. Αργά ή γρήγορα, όλα αυτά θα καταρρεύσουν και θα επιστρέψουν εκεί από όπου προήλθαν. Είμαστε παροδικά όντα σε έναν κόσμο που συνεχώς αλλάζει. Αρχίζουμε να εκφυλιζόμαστε και να γερνάμε ήδη από την περίοδο της κύησης. Τίποτα δεν είναι τέλειο στον κόσμο μας. Τίποτα στον κόσμο μας δεν μπορεί να διαρκέσει. Η αλλαγή και ο θάνατος είναι οι δύο νόμοι που καθορίζουν αυτόν τον κόσμο, και επομένως την εφήμερη, προσωρινή

ύπαρξή μας. Μας περιβάλλουν σαν τους τοίχους μιας φυλακής. Το γεγονός αυτό το πιστοποιούν ο Λάο Τσε, ο Βούδας, και όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι όλων των θρησκειών.

Δεν είναι λοιπόν παράξενο που, παρ' όλη την αναπόδραστη ατέλεια, την αλλαγή και τον εκφυλισμό, εξακολουθούμε να ποθούμε την τέλεια ζωή; Πώς είναι δυνατόν, λαμβάνοντας υπόψη την πραγματικότητα της ζωής, να έχουμε έστω και την παραμικρή ιδέα περί απόλυτων αξιών; Πώς εμφανίστηκε στον ανθρώπινο νου η έννοια του απόλυτου, του τέλειου; Από πού ήρθε; Σίγουρα όχι από τον κόσμο που αντιλαμβανόμαστε να μας περιβάλλει. Κάποια μέρα όλοι θα πεθάνουμε· κι όμως, συντηρούμε μια ανομολόγητη συνωμοσία σιωπής, μια φαντασίωση που τη μοιραζόμαστε με τους άλλους, και με την οποία ζούμε τη ζωή μας σαν να μην υπήρχε θάνατος. Κι αν χάσουμε κάποιον δικό μας, συνήθως –ανεξάρτητα από το τι πιστεύουμε για την μετά θάνατο ζωή– παρατηρούμε ότι υπάρχει ένα μέρος του εαυτού μας που δεν μπορεί να αποδεχθεί το γεγονός ότι αυτός ο άνθρωπος πέθανε. Από πού προέρχεται λοιπόν αυτή η παθιασμένη λαχτάρα για το αιώνιο, για το απόλυτο, όταν οι μαρτυρίες των αισθήσεών μας λένε ότι αυτά δεν υπάρχουν;

Η ύπαρξη των δύο τάξεων δίνει απάντηση σε αυτή την ερώτηση. Στη Διεθνή Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου αναφερόμαστε συχνά στη φυσική τάξη στην οποία ζούμε, την οποία ονομάζουμε «κόσμο της διαλεκτικής». Χρησιμοποιούμε τη λέξη «διαλεκτική» γιατί τον κόσμο μας τον χαρακτηρίζει η συνεχής εναλλαγή των αντιθέτων. Αυτός ο διαλεκτικός κόσμος δεν περιλαμβάνει μόνο τον υλικό, ορατό κόσμο που αντιλαμβανόμαστε γύρω μας· περιλαμβάνει επίσης και την αόρατη εκείνη περιοχή όπου μεταφέρονται τα λεπτοφυή σώματά μας όταν κοιμόμαστε, ή μετά το θάνατό μας στην οποία παραμένουν μέχρι να διαλυθούν· την περιοχή αυτή την ονομάζουμε αντανεκλαστική σφαίρα.

Η πρωταρχική θεϊκή τάξη

Πέρα και χωριστά από αυτόν τον διαλεκτικό κόσμο, αλλά στον ίδιο χώρο, υπάρχει μια άλλη πολύ διαφορετική τάξη. Αυτή η δεύτερη τάξη χαρακτηρίζεται από την τελειότητα, το απόλυτο, την αιωνιότητα. Οι Ροδόσταυροι ονομάζουν αυτή τη δεύτερη τάξη «σταθερό βασίλειο», γιατί σε αυτό δεν υφίσταται ο δυϊσμός και η κίνηση ανάμεσα στα αντίθετα. Εκεί υπάρχει μόνο μια αιώνια ανάπτυξη και εξέλιξη, από δόξα σε δόξα, και από δύναμη σε δύναμη.

Υπάρχουν λοιπόν πράγματι οι αιώνιες αξίες τις οποίες ποθούμε, η απόλυτη αλήθεια, η ελευθερία και η αγάπη· όχι όμως στον κόσμο μας, όχι στον κόσμο στον οποίο ανήκουμε ως φυσικά όντα, τον διαλεκτικό μας κόσμο.

Γιατί υπάρχει η διαλεκτική τάξη;

Θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε γιατί υπάρχει αυτός ο διαλεκτικός κόσμος, αν λάβουμε υπόψη μας ότι στη βάση της δημιουργίας υπάρχει ένα σχέδιο το οποίο η Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου αποκαλεί «θεϊκό σχέδιο».

Μπορούμε να φανταστούμε το θεϊκό σχέδιο σαν ένα ρεύμα που ρέει προς συγκεκριμένη κατεύθυνση και προορισμό. Κάθε δημιουργήμα είναι ελεύθερο να κινείται μέσα και έξω από αυτό το ρεύμα σύμφωνα με τη θέλησή του, αποκομίζοντας στην πορεία διάφορες εμπειρίες. Όσο επιστρέφει πάντα στο ρεύμα και παραμένει, σε γενικές γραμμές, σε αρμονία με αυτό, όλα βαίνουν καλά. Τι θα συμβεί όμως αν, με την ελεύθερη θέλησή της, μια τάξη δημιουργίας επιθυμήσει να διατηρηθεί μόνιμως σε μια κατάσταση που βρίσκεται σε δυσαρμονία με το ρεύμα της θεϊκής ιδέας; Ας προσπαθήσουμε να βρούμε τη λογική απάντηση σε αυτό το ερώτημα.

Για να μπορέσουμε να φανταστούμε τι θα συμβεί, ας επανέλθουμε στην αναλογία μας του ποταμού του ρέοντος ύδατος. Αν

μια τάξη δημιουργίας επιζητεί την ανεξαρτησία της από τη ροή του θεϊκού ρεύματος, επειδή θέλει να κρατηθεί σε μια συγκεκριμένη όψη της και να την μονιμοποιήσει αντί να της επιτρέψει τη συνεχή ροή, μπορεί να το κάνει αυτό μόνο με την κρυστάλλωση της· μετατρεπόμενη, θα λέγαμε, σε βαριά πέτρα μέσα στο νερό. Επειδή, λοιπόν, κρυσταλλώνεται και βαραίνει, δεν μπορεί πλέον να βιώσει τα εποικοδομητικά αποτελέσματα του ρεύματος το οποίο τη μεταφέρει μαζί του· αντίθετα, θα βιώσει αυτή τη ροή σαν κύματα χτυπημάτων, όπως ακριβώς συμβαίνει σε ένα φράγμα που στήνεται για να περιορίσει το ορμητικό νερό.

Αυτή είναι μια πολύ απλοποιημένη απεικόνιση του τρόπου με τον οποίο εκδηλώνονται οι δύο τάξεις: η θεϊκή τάξη –εκεί όπου βιώνονται τα αποτελέσματα των συνεχώς αναπτυσσόμενων αρωγών δυνάμεων μεταφοράς του θεϊκού ρεύματος· και η διαλεκτική τάξη, ο κόσμος που γνωρίζουμε, όπου βιώνονται τα διορθωτικά αποτελέσματα του θεϊκού ρεύματος, έτσι ώστε σε τίποτα να μην επιτρέπεται να παραμένει αιώνια και όλα να αναγκάζονται να επιστρέψουν στο σημείο εκκίνησής τους.

Η Πτώση

Μπορούμε τώρα να αντιληφθούμε ότι το δημιούργημα, όταν υπόκειται στο δεύτερο σύστημα νόμων –στο διορθωτικό σύστημα– απομονώνεται στην ουσία από τον κόσμο στον οποίο λειτουργεί το πρώτο σύστημα νόμων –το θεϊκό σύστημα, στο οποίο αρχικά ανήκε. Επίσης μπορούμε τώρα να αντιληφθούμε ότι ένα τέτοιο δημιούργημα, το οποίο έχει παρεκκλίνει από το σχέδιο που βρίσκεται στη βάση του, θα παραμείνει απομονωμένο από τη αρχική τάξη στην οποία ανήκε, μέχρι να έρθει η ώρα που θα αποφασίσει να επιστρέψει στο θεϊκό σχέδιο.

Η Συμπαντική Διδασκαλία διδάσκει ότι στο μακρινό παρελθόν μια μεγάλη ομάδα που ανήκε στο ανθρώπινο κύμα ζωής πράγμα-

τι αποφάσισε, με την ελευθερία της θέλησής της, να παρεκκλίνει από το σχέδιο το οποίο βρισκόταν στη βάση της ύπαρξής της. Έτσι, απομονώθηκε από τη θεϊκή φυσική τάξη και αυτοπεριορίστηκε στη διαλεκτική τάξη ύπαρξης.

Το αποτέλεσμα ήταν, τελικά, να ατροφήσουν όλες οι ικανότητες τις οποίες μπορούσαν οι άνθρωποι να χρησιμοποιούν ενόσω βρισκόνταν κάτω από τη νομοτέλεια του πρώτου, θεϊκού συστήματος νόμων· έτσι, οι ικανότητες αυτές έπεσαν σε κατάσταση νάρκης, μέσα στην οποία δεν μπορούσαν βέβαια να πεθάνουν, γιατί ήταν αιώνιες, παρέμειναν ωστόσο αδρανείς και κοιμισμένες.

Η αποστολή της ανθρωπότητας

Μπορούμε τώρα να δούμε με το μάτι του νου τους κοιμισμένους σπινθήρες της εκπεσμένης θεϊκής ανθρωπότητας σαν σπόρους, που δεν μπορούν να ζήσουν αλλά ούτε και να πεθάνουν. Τι μπορεί να γίνει ώστε να απελευθερωθούν αυτά τα δημιουργήματα; Τι μπορεί να γίνει ώστε να επανέλθουν στην αληθινή ζωή;

Για την πραγματοποίηση αυτού του καθήκοντος απαιτούνται συνείδηση και θέληση· όμως στην κατάσταση του ύπνου, τα εκπεσμένα θεϊκά δημιουργήματα δεν κατέχουν πια αυτές τις ιδιότητες. Από πού λοιπόν μπορούν να αντλήσουν τη συνείδηση και τη θέληση που απαιτούνται;

Οι Ροδόσταυροι λένε ότι το ανθρώπινο είδος όπως το ξέρουμε δημιουργήθηκε ακριβώς γι' αυτόν τον μοναδικό σκοπό: για να καταφέρει κάποια στιγμή να δρα, συνειδητά και με τη θέλησή του, ως υπηρέτης, με σκοπό την αποκατάσταση του πρωταρχικού, θεϊκού δημιουργήματος. Αυτό είναι το καθήκον και η κλήση κάθε ανθρώπινου όντος, και στο βαθμό που αυτό επιτυγχάνεται θα μπορούμε να συμμετέχουμε στη ζωή της αιωνιότητας.

Εμείς, ως θνητά όντα, δεν είμαστε το θεϊκό δημιούργημα· το φέρουμε μέσα μας, σαν έναν πνευματικό σπινθήρα που βρίσκεται σε

ύπνο. Και εναπόκειται στη δική μας θέληση να επιτρέψουμε σε αυτόν τον κοιμισμένο σπινθήρα να έρθει πάλι στη ζωή· και από την εξορία του στον διαλεκτικό κόσμο των αντιθέτων να επιστρέψει στον κόσμο στον οποίο ανήκει: στον θεϊκό κόσμο, στον οίκο του, στον Οίκο του Πατέρα.

Η αφύπνιση του θεϊκού σπινθήρα

Η αιτία λοιπόν που βιώνουμε τη νοσταλγία για το απόλυτο, την αλήθεια, το θεϊκό, είναι τώρα πολύ ξεκάθαρη. Όπως είπαμε στο πρώτο κεφάλαιο, αυτή η νοσταλγία δεν πηγάζει από εμάς, τα παροδικά δημιουργήματα, αλλά από τον θεϊκό σπινθήρα που φέρουμε μέσα μας. Είναι η νοσταλγία του θεϊκού σπινθήρα για τον χαμένο οίκο του, τη θεϊκή τάξη ύπαρξης την οποία κάποτε γνώριζε και στην οποία κατοικούσε.

Αυτή η νοσταλγία, η οποία μπορεί –όπως ίσως έχετε οι ίδιοι διαπιστώσει– να γίνει πείνα και δίψα που μας κατατρώνει, αντικατοπτρίζει τα πρώτα σκιρτήματα ζωής του κοιμισμένου θεϊκού σπινθήρα μέσα μας.

Έτσι, αυτή η εσωτερική ανησυχία, η επιθυμία που σας παρακινεί να διαβάσετε αυτή την Εισαγωγή, μπορεί να είναι το πιο σημαντικό πνευματικό αισθητήριο όργανο που κατέχετε ως πνευματικός αναζητητής. Είναι ο μίτος της Αριάδνης που μπορεί, αν ανταποκριθείτε σ' αυτόν με το σωστό τρόπο, να σας βγάλει από τον Λαβύρινθο.

Ίσως η Ωραία Κοιμωμένη δεν έχει ξυπνήσει ακόμη· έχει όμως αρχίσει να σαλεύει στον ύπνο της –σημάδι ότι αρχίζει να ξαναζεί. Και όπου υπάρχει ζωή, υπάρχει ελπίδα!

Κεφάλαιο 4

Ο άνθρωπος ως μικρόκοσμος

Θα θέλαμε τώρα να σας δώσουμε μια σύντομη περιγραφή του συστήματος των οχημάτων του ανθρώπου σύμφωνα με τη ροδο-σταυρική αντίληψη για τον άνθρωπο. Θα μπορέσετε τότε να δείτε πιο καθαρά τον ρόλο που διαδραματίζει ο θειικός σπινθήρας στο σωματικό σας σύστημα ιδωμένο στην ολότητά του. Στη Διεθνή Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου το ανθρώπινο ον θεωρείται ως κάτι πολύ περισσότερο από το φυσικό σώμα. Στην πραγματικότητα το ανθρώπινο ον είναι ένας μικρόκοσμος· ένας κόσμος σε μικρογραφία.

Το μικροκοσμικό στερέωμα

Το εξωτερικό στρώμα του ανθρώπινου μικρόκοσμου, που τον περιβάλλει όπως το κέλυφος το αυγό, αποτελείται από ένα μαγνητικό πεδίο που το αποκαλούμε λίπικα. Η λίπικα μπορεί να θεωρηθεί σαν ο ουρανός του μικροσκοπικού μας κόσμου, ο προσωπικός ζωδιακός κύκλος μας· κι αυτό, γιατί είναι διάσπαρτη με πάμπολλα μαγνητικά σημεία, σαν αστέρια. Αυτά τα μαγνητικά σημεία παίζουν τον ρόλο των φίλτρων, επιτρέποντας την είσοδο στον μικρόκοσμο μόνο εκείνων των κοσμικών ενεργειών που συνηχούν μαζί τους. Στους περισσότερους ανθρώπους τα μαγνητικά αυτά σημεία συντονίζονται μόνο με τη διαλεκτική τάξη ύπαρξης, τον κόσμο της χωριστικότητας και του θανάτου.

Το αναπνευστικό πεδίο

Μέσα σε αυτή τη μαγνητική σφαίρα υπάρχει ένα διάστημα που αποκαλείται αναπνευστικό πεδίο. Ο χώρος αυτός είναι γεμάτος μαγνητικές δυναμικές γραμμές, οι οποίες ξεκινούν από τα μαγνη-

τικά σημεία της λίπικα και καταλήγουν στο υλικό σώμα της παροδικής, θνητής προσωπικότητας.

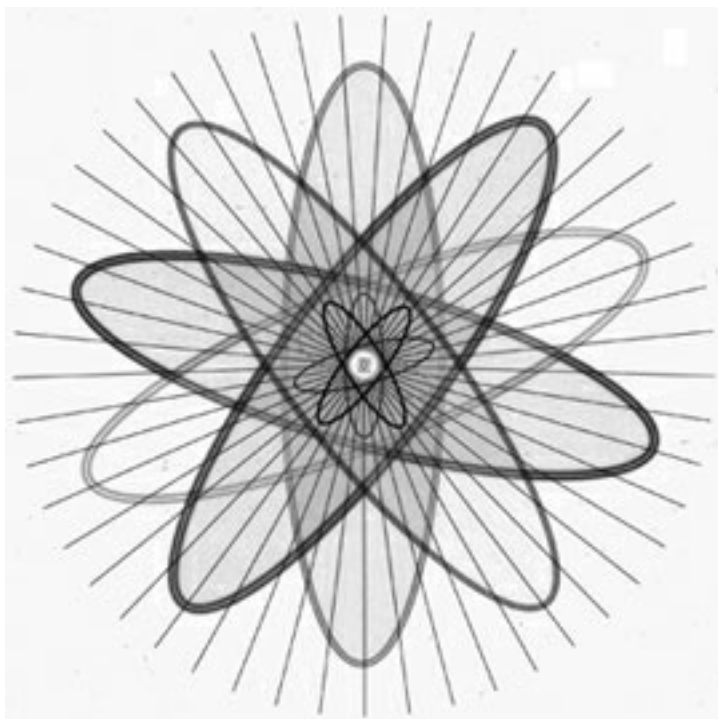
Τα λεπτοφυή σώματα

Όπως έχει γίνει ευρύτερα κατανοητό στις μέρες μας, το υλικό σώμα δεν αποτελείται μόνο από το φυσικό σώμα το οποίο μπορούμε να δούμε και να αγγίξουμε, αλλά επίσης και από άλλα πιο λεπτοφυή σώματα. Συνολικά υπάρχουν -στον άνθρωπο της εποχής μας- τέσσερα φυσικά σώματα, καθένα διαφορετικού βαθμού λεπτότητας, που περιβάλλουν και εισδύουν το ένα μέσα στο άλλο. Έτσι λοιπόν το ορατό υλικό σώμα περιβάλλεται και διαποτίζεται κατ' αρχάς από το αιθερικό ή ζωτικό σώμα, το οποίο καθοδηγεί και ελέγχει τις διαδικασίες ζωής μέσα στο υλικό σώμα.

Ακολουθεί το αστρικό σώμα, το οποίο διαπερνά το αιθερικό και το υλικό σώμα, και επεκτείνεται πέρα από αυτά σε κάποια απόσταση. Στο αστρικό σώμα εκδηλώνονται και ακτινοβολούν προς τα έξω οι επιθυμίες και τα συναισθήματά μας, καθώς και τα αισθήματα έλξης και απώθησης. Ακολουθεί το νοητικό σώμα. Αυτό συγκεντρώνεται κυρίως γύρω από το κεφάλι και ο ρόλος του είναι να προσελκύει και να ακτινοβολεί όλες τις δυνάμεις τις σχετικές με τις λειτουργίες της σκέψης. Στους περισσότερους ανθρώπους το νοητικό σώμα δεν έχει ακόμη σχηματιστεί, κι έτσι δεν μπορούμε να μιλάμε για ένα ολοκληρωμένο σώμα.

Ο θεϊκός σπόρος

Υπάρχει επίσης μία ακόμη όψη του μικρόκοσμου: το Ρόδο της Καρδιάς, ή ο πνευματικός σπινθήρας στον οποίο αναφερθήκαμενωρίτερα. Το Ρόδο της Καρδιάς βρίσκεται στο κέντρο ακριβώς του μικρόκοσμου, σε ένα σημείο που συμπίπτει με την κορυφή της δεξιάς καρδιακής κοιλίας. Το Ρόδο της Καρδιάς, που είναι ό,τι απέμεινε από την πρωταρχική θεϊκή κατάσταση του μικρόκο-

σμου, δεν επηρεάζεται από καμία από τις δυνάμεις που ενεργούν στη διαλεκτική φυσική τάξη, στον κόσμο του χρόνου και του χώρου. Μπορεί να ανταποκριθεί μόνο στις δυνάμεις που προέρχονται από την πρωταρχική θεϊκή τάξη.

Έτσι, μέχρι να αγγιχτεί από τις θεϊκές δυνάμεις, παραμένει εν υπνώσει, ναρκωμένο, όπως ένας σπόρος. Και όπως ακριβώς ένας σπόρος, περιέχει ολόκληρο το σχέδιό της εξέλιξής του, το αρχέτυπο του πρωταρχικού θεϊκού μικρόκοσμου. Περιμένει μόνο το άγγιγμα των θεϊκών ακτίνων, και τότε, με τη συνεργασία της ανθρώπινης προσωπικότητας, θα μπορέσει να βλαστήσει· τότε σταδιακά ολόκληρος ο μικρόκοσμος θα μπορέσει να επανέλθει στην

πρωταρχική θεϊκή του κατάσταση. Όμως πολλά θα πρέπει να συμβούν πριν η ανθρωπίνη προσωπικότητα θελήσει και γίνει ικανή να επιτρέψει στον θεϊκό ήλιο να αγγίζει το Ρόδο της Καρδιάς.

Η οδός της εμπειρίας

Ζούμε, συσσωρεύουμε εμπειρίες, πολλές από τις οποίες είναι οδυνηρές, και τελικά πεθαίνουμε. Όταν πεθαίνει το φυσικό σώμα, διαλύονται επίσης και τα λεπτοφυή σώματα ύστερα από κάποιο χρονικό διάστημα· από αυτά απομένει μόνο η ουσία της εμπειρίας που αποκτήθηκε στη συγκεκριμένη ζωή, η οποία χαράζεται στη λίπικα.

Στη συνέχεια ο μικρόκοσμος υιοθετεί ένα καινούργιο σύστημα φυσικών οχημάτων μέσω της διαδικασίας μιας νέας γέννησης. Αυτός είναι ο κύκλος της γέννησης και του θανάτου που συνεχίζεται ακατάπαυστα, η μια ζωή μετά την άλλη, μέχρις ότου σταδιακά - κυρίως μέσω του πόνου, αλλά μερικές φορές και μέσω έντονης χαράς- η συνείδησή μας και οι επιθυμίες μας να εξαγιστούν.

Μέχρι, επιτέλους, κάποια στιγμή να γεννηθεί μέσα μας η γνώση ότι η βαθύτερη λύπη της ψυχής μας ποτέ δεν πρόκειται να ανακουφιστεί ό,τι κι αν αποκτήσουμε σε αυτό τον κόσμο. Επίσης, ίσως αντιληφθούμε μέσα μας τον υπαινιγμό ότι οι πιο βαθιές στιγμές χαράς καθόλου δεν προέρχονται από τον εαυτό που συνήθως αποκαλούμε «εγώ»· αλλά από κάτι άλλο εσώτατο και πολύ ανώτερο. Τελικά με τα χέρια άδεια και ανοιχτά στεκόμαστε μπροστά στο Άγνωστο. Περιμένοντας ακόμα, ελπίζοντας ακόμα, αλλά χωρίς πια να προσδοκούμε τίποτα από τον εγωκεντρικό εαυτό και τον κόσμο του. Σε αυτό το σημείο ακριβώς είναι δυνατόν να έρθει προς εμάς η βοήθεια.

Κεφάλαιο 5

Ο ιερός πόθος

Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε, όταν η ψυχή μας έχει φτάσει σε αυτό το σημείο ειλικρίνειας, ότι ο πόθος μας για τελειότητα, αγάπη, καλοσύνη και ομορφιά δεν πηγάζει από την εγωκεντρική μας συνείδηση, αλλά από το Ρόδο της Καρδιάς. Τότε, όταν η καρδιά εκπέμπει προς τα έξω την ειλικρινή κραυγή της νοσταλγίας της· όταν ντύνει με φωνή την ιερή της επιθυμία, την ιερή δίψα της· τότε, δεν θα προσπαθήσουμε να σβήσουμε αυτή τη δίψα με ξίδι, με τις καταπραϋντικές εκείνες τεχνικές που έχει αποκομίσει ο μικρόκοσμός μας μέσα από τις πολλές ενσάρκώσεις του. Αντίθετα, ο εγωκεντρικός εαυτός μας θα παραμείνει σιωπηλός, και μέσα σ' αυτή τη σιωπή θα ακουστούν οι ακόλουθες λίγες λέξεις: «Ας γίνει το θέλημά Σου...». Τότε όλα θα είναι δυνατά.

Όταν λοιπόν, έχοντας εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες που νομίζαμε ότι είχαμε, σταματάμε τις προσπάθειες και παραδινόμαστε στον Θεϊκό Άνθρωπο μέσα μας· όταν μία μόνο επιθυμία μας γεμίζει η οποία εκφράζεται με τις λέξεις «ας γίνει το θέλημά Σου»· τότε είναι σαν να εμφανίζεται μια πύλη, εκεί όπου ένας βράχος έκλεινε το πέρασμα. Κι έτσι ο δρόμος προς τα εμπρός ανοίγει ξανά. Και αυτός ο δρόμος οδηγεί προς αυτό που οι Ροδόσταιροι ονομάζουν μεταμόρφωση.

Η διαδικασία της μεταμόρφωσης

Η διαδικασία της μεταμόρφωσης είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια μεταφυσική ή μυστικιστική θεωρία. Είναι μια πολύ πραγματική δομική διαδικασία. Συχνά αποκαλείται αλχημική διαδικασία.

Για να πάρετε μια ιδέα πώς μια τέτοια ριζοσπαστική διαδικασία είναι δυνατόν να συμβεί μέσα στο ανθρώπινο σύστημα, θυμηθείτε ότι το ανθρώπινο σώμα -με το υλικό, αιθερικό, αστρικό και νοητικό μέρος του- διατηρείται στη ζωή παίρνοντας και αφομοιώνοντας

στο σύστημά του ουσίες -τροφές- οι οποίες περιέχουν επίσης συστατικά αιθερικής, αστρικής και νοητικής φύσης.

Αυτές οι τροφές, όπως γνωρίζουμε, μπαίνουν στο σώμα μέσω του πεπτικού και του αναπνευστικού συστήματος. Οι πιο λεπτοφυείς και εξευγενισμένες ουσίες μπαίνουν επίσης στο σώμα κατ' ευθείαν από το σύστημα των τσάκρας. Και η ποιότητα της τροφής που απορροφάται και ο τρόπος που αφομοιώνεται εξαρτώνται από τη συνείδηση. Γιατί είναι η συνείδηση, με τις σκέψεις της και τις επιθυμίες της, που δημιουργεί τις συνθήκες κάτω από τις οποίες το σύστημα των τσάκρας προσελκύει ό,τι είναι σε αρμονία με αυτή και αποκλείει ό,τι δεν είναι.

Φανταστείτε λοιπόν ότι, λόγω της παράδοσής σας στο Ρόδο της Καρδιάς, λόγω της αγνότητας του ιερού πόθου σας, το Ρόδο της Καρδιάς αρχίζει να ανοίγει μέσα σας. Το Ρόδο της Καρδιάς, αντίθετα με κάθε άλλο όργανο του συστήματός σας, μπορεί να ελκύει και να αφομοιώνει τις αιθερικές, αστρικές και νοητικές ουσίες της πρωταρχικής θεϊκής τάξης. Και αυτές είναι οι δυνάμεις του Πνεύματος, οι δυνάμεις του Ιερού Δισκοπότηρου που αναφέρθηκαν στο πρώτο κεφάλαιο.

Μπορείτε λοιπόν τώρα να δείτε πώς το Ρόδο της Καρδιάς που έχει ανοίξει γίνεται μια πηγή Ζώντος Ύδατος -για να χρησιμοποιήσουμε τη φράση του πρώτου κεφαλαίου. Όσο λοιπόν λιγότερο εγωκεντρικοί -κι έτσι, περισσότερο Ροδο-κεντρικοί γινόμαστε, τόσο περισσότερο μπορεί το Ρόδο της Καρδιάς να αποτελέσει το σημείο στο οποίο προσελκύνονται, μεταβολίζονται και εκπέμπονται ακτινοβολώντας οι θεϊκές ενέργειες. Τότε, η μεταστοιχείωση αυτή και η ακτινοβολία των θεϊκών ενεργειών μπορούν να βοηθήσουν όλους όσοι τις έχουν ανάγκη.

Με τη βοήθεια αυτών των θεϊκών ενεργειών το Ρόδο της Καρδιάς γίνεται ικανό να ανοίγει και να αναπτύσσεται όλο και περισσότερο. Σταδιακά οικοδομεί γύρω του μια νέα μορφή, δομημένη από τις αγνές αιθερικές, αστρικές και νοητικές ουσίες του Πνεύματος. Αυτή η νέα αφομοίωση είναι η βάση της μεταμόρφωσης,

και είναι μέσω αυτής που τελικά νικάμε τον θάνατο. Η προσευχή «Ας γίνει το θέλημά Σου» εκπληρώνεται αναφορικά με τον μικρόκοσμο, ο οποίος ενώνεται ξανά με τους Φωτισμένους, και αρχίζει το ταξίδι του της ένωσης με το θεϊκό.

Είναι προφανές ότι υπάρχουν πολύ περισσότερα που θα μπορούσε να σας πει για την μεταμόρφωση η Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου· όμως, για μας, το πιο σημαντικό για κάποιον αναζητητή είναι η έναρξη αυτής της διαδικασίας. Αν κάνουμε την αρχή, όλα τα άλλα θα ακολουθήσουν. Και η αρχή είναι η απόφαση να παραδώσουμε τον εγωκεντρικό εαυτό μας στο Ρόδο της Καρδιάς.

Η εκλογή μπροστά μας

Ολοκληρώνοντας αυτή την εισαγωγή, θα θέλαμε να σας θυμίσουμε την εκλογή με την οποία έρχεται αντιμέτωπος αυτός στον οποίο αρχίζει να γίνεται αισθητή η ιερή επιθυμία. Όμως, όταν νιώθουμε την ιερή επιθυμία (την οποία μερικές φορές αποκαλούμε πόθο για σωτηρία) η εγωκεντρική συνείδησή μας σκέφτεται: εγώ θέλω να γίνω τέλειος· εγώ θέλω να απελευθερωθώ· εγώ θέλω να περάσω στη Νιρβάνα. Κι έτσι αρχίζουμε την εργασία στον εαυτό μας δυναμικά, χωρίς όμως καμία ουσιαστική αλλαγή στον προσανατολισμό της συνείδησής μας. Τότε δεν θα έχει καμία σημασία τι ασκήσεις ή τεχνικές αυτοανάπτυξης θα εφαρμόσουμε. Το Ρόδο της Καρδιάς δεν θα λάβει κανενός είδους τροφή, γιατί η εγωική συνείδηση μπορεί να προσελκύσει στο σύστημά της μόνο τις δυνάμεις της διαλεκτικής φυσικής τάξης. Αντί, λοιπόν, όλες αυτές οι τεχνικές τις οποίες επινοεί και εφαρμόζει η εγωική συνείδηση να βοηθήσουν την αύξηση του πόθου μας για σωτηρία, και έτσι την ανάπτυξη του Ρόδου της Καρδιάς, έχουν ως μόνο αποτέλεσμα να γίνει το σύστημα της προσωπικότητας ισχυρότερο και η πλάνη μεγαλύτερη.

Αν, αντίθετα, κατανοήσουμε ξεκάθαρα ότι ο πόθος για τη σωτηρία δεν ανήκει σε μας, τα θνητά πεπερασμένα όντα, αλλά στο θεϊκό Ρόδο μέσα μας, θα έχουμε πραγματοποιήσει το πρώτο επα-

ναστατικό βήμα στην οδό που οδηγεί στην ικανοποίηση της επιθυμίας της καρδιάς μας. Και αν κατανοήσουμε ότι το Ρόδο δεν μπορεί να τραφεί από τις ενέργειες που εμείς, ως θνητοί, μπορούμε να προσελκύνουμε, αλλά μόνο από τις ενέργειες του πρωταρχικού, θεϊκού βασιλείου, τότε θα θελήσουμε να παραδώσουμε ολόκληρο το ον μας στο Ρόδο, έτσι ώστε να αποκτήσουμε την ελευθερία να προσελκύνουμε στο μικρόκοσμό μας τις ενέργειες που χρειάζεται για την ανάπτυξή του.

Ο Χρυσός Σταυρός της ανάστασης

Τι σημαίνει να παραδώσουμε ολόκληρο τον εαυτό μας στο Ρόδο; Δεν πρόκειται για μια μυστικιστική αφιέρωση. Οι μαθητές του Ροδόσταυρου γίνονται οικοδόμοι, ελευθεροτέκτονες με την πραγματική σημασία του όρου. Με όλη τους την πίστη, την αγάπη, την επιμονή και τη νοημοσύνη, κάνουν το παν για να συνεργαστούν με την απελευθερωτική δύναμη που διαχέει μέσα τους το Ρόδο, και Του επιτρέπουν να φέρει σε πέρας την εργασία της κατεδάφισης του παλαιού και του χτισίματος του νέου. Ποιο είναι το «παλιό» και ποιο το «νέο»; Το παλιό είναι ο σταυρός της ύλης, ο εγωκεντρικός εαυτός και όλες οι συνέπειές του στον μικρόκοσμο. Η διαδικασία της αυτοπαράδοσης επιτρέπει να δημιουργηθεί μια σύνδεση ανάμεσα στο Ρόδο και στο κεντρικό σημείο αυτού του σταυρού· και τότε, στο βαθμό που το παλιό κατεδαφίζεται, μπορεί το νέο να χτιστεί. Το νέο είναι ο Χρυσός Σταυρός της ανάστασης, ο Πύρινος Σταυρός, του οποίου η κάθετη δοκός συνιστά την ενέργεια της ανώτερης, θεϊκής φύσης, η οποία ρέει μέσα από τον ανανεωμένο μικρόκοσμο και απλώνεται οριζόντια, μέσω του ανοιγμένου Ρόδου, πάνω σε ολόκληρο τον κόσμο.

Μπορούμε πράγματι να επιτύχουμε;

Ίσως σκέφτεστε τώρα ότι το κλειδί γι' αυτή την ατραπό της μεταμόρφωσης –η ιερή επιθυμία, ή ο πόθος για σωτηρία– εξακολουθεί να βρίσκεται πολύ μακριά από σας. Όμως θα θέλαμε να

σας ζητήσουμε να κοιτάξετε ξανά μέσα σας. Ίσως ο πόθος της καρδιάς σας για την απελευθέρωση να μην είναι τόσο μακριά όσο νομίζετε. Στην πραγματικότητα ίσως είναι κάτι που σας συνοδεύει όλα αυτά τα χρόνια, τόσο κοντά σας, που ούτε του δίνετε σημασία πια· σαν ένα πολύτιμο κόσμημα που μεταφέρετε στην τσέπη σας, και μέχρι τώρα νομίζετε ότι είναι πέτρα.

Γιατί, τι σας κάνει να διαβάζετε αυτή την εισαγωγή; Σίγουρα υπάρχει μια εσωτερική κατανόηση η οποία αναπτυσσόταν όλα αυτά τα χρόνια: η κατανόηση ότι τα πράγματα δεν είναι έτοιμα όπως θα έπρεπε να είναι. Η συνειδητοποίηση ότι υπάρχει κάτι θεμελιακά λάθος μέσα μας, που χρειάζεται θεραπεία. Μια λαχτάρα για απόλυτες αξίες· για την αγάπη που δεν υπόκειται σε όρους, που είναι απόλυτη· για την καλοσύνη που δεν είναι μερική αλλά ολοκληρωτική· για την αλήθεια που δεν ισχύει μόνο σήμερα, αλλά πάντα.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους θα μπορούσε να ειπωθεί, αλλά το θέμα είναι αν μπορούμε να την αναγνωρίσουμε μέσα μας σαν μια ζωντανή πραγματικότητα. Αυτή λοιπόν η λαχτάρα, ακόμη κι αν δεν είναι ακόμη αγνή, ακόμη κι αν την παραμορφώνουν οι νοητικές παρανοήσεις μας και η ενστικτώδης τάση του εγώ να ιδιοποιείται τα πάντα, ακόμη κι έτσι, είναι κάτι. Είναι μια αρχή! Αυτή η λαχτάρα είναι πραγματική, και μπορεί να αποτελέσει το σημείο εκκίνησης μας.

Με ποιο τρόπο; Ίσως μια εικόνα σας βοηθήσει να καταλάβετε. Φανταστείτε έναν ιππότη του Μεσαίωνα. Φοράει την πανοπλία του και παρόλο που ξέρει να μάχεται πολύ καλά, δεν το κάνει. Αντίθετα, στο σημείο της καρδιάς του κρατάει ένα κερί. Όλη η προσοχή του είναι εστιασμένη να κρατάει αυτό το κερί συνεχώς αναμμένο, να προστατεύει το φως του από ό,τι θα μπορούσε να το ενοχλήσει ή να το σβήσει. Κρατάει το φως αυτό που τρεμοπαίζει αναμμένο στο μέσο της δίνης του κόσμου.

Αυτό το φως, λοιπόν, είναι ο πόθος μας για σωτηρία, η ιερή επιθυμία μας, το πρώτο αμυδρό σκίρτημα φωτός και ζωής του Ρόδου. Και, σαν τον ιππότη, μπορούμε, αν θέλουμε, να τοποθετήσουμε

στην πρώτη θέση αυτό το αμυδρό φως, όχι μόνο για τον εαυτό μας αλλά και για τους άλλους. Τι εννοούμε ακριβώς με αυτό;

Ο Γιαν βαν Ράικενμποργκ και η Καθαρόζ ντε Πέτρι, ιδρυτές της Διεθνούς Σχολής του Χρυσού Ροδόσταυρου, το εξέφρασαν ως εξής:

«Πρόκειται για μια κατάσταση όπως όταν κάποιος είναι ερωτευμένος. Αν έχετε ποτέ ερωτευτεί πραγματικά κάποιον, ή σας έχουν ερωτευτεί, θα ξέρετε ότι ολόκληρη η καρδιά μπορεί να απορροφηθεί και να εξηψωθεί από αυτή την αγάπη. Αυτή προκαλεί ένα ξεχείλισμα, που απορρέει από την καρδιά και εγκαθιστά τον συνδετικό κρίκο. Είναι με μια τέτοια αγάπη που η καρδιά πρέπει να αφιερωθεί στο πνευματικό Ρόδο που βρίσκεται στο κέντρο του όντος σας. Και τότε, επειδή το Ρόδο είναι τόσο κοντά και σας περιμένει πολύ καιρό, θα δημιουργηθεί ανάμεσά σας ένας ισχυρός δεσμός. Τότε θα έχει θεμελιωθεί η βάση της ψυχικής αναγέννησης. Αυτός είναι ο λόγος που στη Βίβλο λέγεται ότι μόνο η αγάπη μπορεί να σας ελευθερώσει». (Από το βιβλίο *Η Κινεζική Γνώση*), σελ. 223 (Rozekruis Pers, Haarlem, Ολλανδία 1996.)

Όταν η ύψιστη προτεραιότητα της ζωής μας είναι η προσπάθεια να αφιερώσουμε τον εαυτό μας –με τη σκέψη, το λόγο και την πράξη– στο Ρόδο, τότε είναι αναπόφευκτο να χαλαρώσει η κυριαρχία του εγωκεντρικού εαυτού στον μικρόκοσμο. Τότε, αν και θα έχουμε ακόμα πολύ δρόμο να διανύσουμε στην οδό της μεταμόρφωσης, ο πέλεκυς θα «έχει τεθεί στη ρίζα του δέντρου».

Αυτό λοιπόν είναι το πρώτο βήμα που θα ανοίξει την Οδό για σας. Και πρόκειται μόνο για την αρχή. Θα ακολουθήσουν περισσότερα βήματα, θα γίνουν γνωστά περισσότερα σχετικά με αυτή την Οδό.

Αν θέλετε να μάθετε περισσότερα γι' αυτή την ατραπό της μεταμόρφωσης, ή αν νιώθετε ότι θέλετε πραγματικά να βαδίσετε αυτή την οδό ως μαθητής, η Διεθνής Σχολή του Χρυσού Ροδόσταυρου θέλει να σας βοηθήσει σε αυτή σας την προσπάθεια.